

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

3. De Actore & Accusatore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

potest esse iudex in causa Ecclesiastica; Quarto quod iudex à parte requisitus. Si dubitetur an iudicandi potestatem habeat, id ipsum ante omnia decerner possit. Nam *pratoris est estimare an sua sit iniuria.*

I. 2 Orto dubio, num causa ad hoc forum pertinet, id potest iudex agnoscere & potest causæ principali processum adoriri nam alioquin V.C. Episcopus sufficiens sibi non foret ad gubernandam diœcensem orta controuersia circa fundamentum sue iurisdictionis, illam dirimere non posset.

N.B. Si iudex à parte contendente tanquam suspectus recusetur iustitia huius recusationis cognoscere non potest, sed causa super sedenda erit. Nam exceptio suspicionis (nisi notoriè fruola sit) sic ludicrum in habilem reddit, quominus cognoscere possit super principali ita & multò magis super incidente; cum per talem exceptionem ad indignationem prouocetur.

N.B. Illud nemo in propria causa iudex esse debet, intelligitur ne directè id frat in propriam utilitatem sententiam ferendo.

C A P. III.

De Actore & Accusatore.

I. **Q** Via in ciuilibus actor, in criminibus accusator dicitur solet, Quod ad Actorem attinet, cum Index officium suum e non impetratur nisi imploratus; ideo si Actor aduersarium ad certum tempus citata faciens, postmodum tempore constituto non compare, instare potest Rens præsens, ut Index causæ cognitâ illum ad expensas condemnnet, quas Reus ci-

tatus in comparando facere debuit. Et videtur id etiam locum habere in Accusatore, quin & in Reo si peremptoriè citatus contumaciter non appareat, quod ad expensas Actori condemnari debeat. Neque ad alteram citationem deuenire oportet, nisi contumax sufficienter careat in iudicio sisti. Denique si Reus ad trinam & peremptoriā citationem nec per se, nec per procuratorem compareat, nulla legitima causa impeditus per iudicem missio fieri potest in bona eius, alioquin excommunicatio inferri. Si vero Actor contumaciter non compareat Reo præsente testes recipi, & ad definitiuam sententiam procedi posse, etiam lite nondum contestata. Nam actis contumacia in tolerabilior est, quam Rei.

Citatio Rei, per quam Reo præsentii cōpia datur, se defendendi, est necessarium fundamentum omnis iudicij, nisi notorium sit Reo nullam defensionem competere posse, tunc enim statim ad condemnationem sententiam procedendum.

N.B. Libellus Actoris syllogismū Iuridicum continere debet Reo per iudicem offerendus, cuius syllogismi propositio sit principium iuris; assumptio verò factis speciem; conclusio petitionem contineat. V. C. Emptor rei obligatus est ad soluendum premium, tradita ipsi merce: Titius à me equum, quem eidem tradidi. Ergo peto, ut Titius mihi premium equi soluat. In quo Actor probare debet assumptum; quia affirmanti incumbit probatio; si vero Reus contra Actorem excipiat tunc onus probandi in Reum rejicitur. Quia, sicut Actor intentionem suam, ita Reus exceptionem probare debet.

Litis contestatio (quæ sit per petitionem Actoris)

T. 2

ris.

ris , in iudicio & Accusatori responsionem animo configendi , vnde apparet , idcirco appellari litis concertationem , quod Actorius sibi estetatur. Aduersarius autem contarium esse auditatur , in extraordinario iudicio autem litis committatio non requiritur) est fundamentum iudiciorum.

N.B. Ex schedula libello infamionis publica aut priuato loco affixa iudici non est procedendum nisi crimen sit perniciosum in futurum aut si publica infamia criminis antecessit.

4 Accusatori onus probandi incumbit non denunciatori : Alioquin pœna talionis scilicet tali, quem alteri per calumniam inferre tenderat, plecedus , hodie tamen sola pœna arbitria est in usu.

5 Inter denunciationem charitatiuam & Iudicalem hoc discrimen est , quod finis charitativae denunciationis sit emendatio fratri ; sed finis iudicialis denunciationis est ut satis fiat communictatilitæ : Et in denunciatione charitativa non debet inscribere nomen suum , sed in Iudiciale debet , & postea vocatus coram Iudice compareat , ad publicam testimonij depositionem Reique contentio-

nem.

6 De crimine perniciose si alia ratione impedit non potest accusare vel denunciare , & quisque obligatus est . De crimine autem non perniciose in sumrum , nemo accusare tenetur.

7 Iudex ad se delatam accusationem ordinariam admitti ere cogitur , quia ad Iudicis officium pertinet , ut iustitiam administret et partibus postulantibus seu proprijs seu publici boni causa : Excipe : Nisi bonum publi-

onem animo
rco appellari
s sibi effec-
n esse audie-
litis concre-
a iudiciorum
onis publico
ocedendum
aut si pubb
et non denn
cer tali, qu
rat, pleben
itria est in
n & Iudici
aritatis de
ed finis iudi
munitantur
non debet in
ali debet, &
ere, adpu
ac conuicio
ne impedit
quisque obli
ciolo in fusa
ordinariam
um pertinet,
lanibus seu
Nisi bonac
publi-

publicum postuleret, ut à iudicario processu & con-
demnatione abstineatur, puta quia Reus Reipubl.
valde utilis est, vel si ex accusatione, aut condanna-
tione grauis tumultus populi timeatur.

C A P. IV.

De Probationibus.

POST litis contestationem & iuramentum Calu-
mniæ, si id exactum fuerit, ad probationes deue-
nitur, quæ in causa ciuili variæ sunt; videlicet per Te-
stes, per Instrumenta aut libros antiquos, per fa-
mam, indicia.

Instrumentorum duplex genus est: Publicum (à 2
Notario confectum item protocollum Notarij, si
non agatur de rebus magni momenti, & libri cen-
suales) aliud instrumentum priuatur, quod à priua-
tona nulla publica authoritate confectum est, cuius ea
conditio est, ut si sola sit, ac Testium subscriptio
non munita contra auctorem suum probet, æquum
tamen est, ut rationibus mercatorum saltem in mi-
noribus debitum fides habenda sit: Quia alioquin of-
ficium ipsis à publico Magistratu creditum, tacito
mando, ut eo dicam rationum confiant, eis da-
mnosum foret.

Duo testes ad plenam probationem ordinariè re-
quitantur & sufficiunt, iuxta Christi Matth. 18. In ore
duorum vel trium testium stet omne verbum. Ratio: quia
plerunque periculum subest, ne unus homo peruer-
ti posse, sed non tam facile duo pervertuntur, saltem
ut per omnia conformiter loquantur: Dan. 3.

N.B. Laicorum testimonium contra Clericum in
Tt 3 crimi-